ce.i.egyptijs pplo ibelli τ idolatria sordeti. Regim⁹
tijs Josiã occisũ:τ pplm isrl' subiugatũ:nec multo p⁹
achodonosor cũ inumerabili exercitu cepit hierlm: tẽ
dit τ habitatores assyrios in iudea posuit. b ¶ Ro/
Rex assyriorũ(q̃ in Hieremia colũba dei vocat)in eo
i trãs flumen.s.assyrijs radet
idea caput τ pilos .s. omnem
inẽ regũ τ pncipũ τ subiecto/
Et erit in die illa. Post sub/
: vrbis Nabuçardan pnceps
uẽ.lxx.archimax vocãt:pau
liqt q̃ vineas τ agros colerẽt.
dolias de regio genere q̃ eis p̃
erat.dicit: Seruite regi baby
bene erit vobis: quo tpe tãta
i iudea fuit vt nec greges oui
erẽt:nec armenta boum.

¶ Tropologice

lico.de lyra

dubitatur:maxime qñ pponi/
ra he:tũc sic sõat haalma:nec
nt in tota sacra scriptura aliq̃
te:nisi tm̃ tres.s.rebecca:Geñ.
bi dicit de ea: Puella decora
virgo pulcherrima τ incognita
seqt ibidẽ:Puella que egre/
d hauriẽdã aquã. In hebreo
:Haalma que egredietur τc.
soror moysi: Exo.ij.vbi dicit
t iuit puella τ vocauit matrez
n hebreo habet:Juit haalma
que scribitur i hoc capitulo:
ũ due prime fuerint virgines
e qñ nominate fuerunt nomi
na.idẽ tenendũ de ista. ¶ Ad
icendũ q duplex est nomẽ ali/
positionis τ nature: sicut for
omen impositiõis:homo vl' B
nomen nature.iesus fuit no/
ositũ ipi xpo:vt patz Luc.ij.
el aũt est nomẽ nature seu pro
:significat eni nobiscũ deus:
est.s.τ hoc est pprium nomẽ
hristi:in quo diuina natura et
sunt cõiũcte in eodẽ supposi/
modo vocat⁹ est plurib⁹ ali/
ibus pprietates eius signifi
s:sicut vocat⁹ est lapis. Dañ.
iid: Osee.iij. τ nomine domini tetragrãmaton: Hie/
riij. Et hoc est nomen qđ vocabũt eum domin⁹ iustus
bi habemus: Dominus. In hebreo habetur nomẽ do
ragrãmaton:τ pluribus alijs nominibus consimilit
ur in scriptura. ¶ Ad quartũ:iam solutum est ex his
sunt:quia licet in christo non fuerit aliqua ignoran/
n factus est homo in tempore: τ sic habuit scientiam
n tempore:τ anteq̃ illã haberet: liberatio populi per
denunciata fuit impleta. a ¶ Adducet domin⁹. Sci
pars ista ad finem capituli multipliciter exponitur a
:sed vnam tm̃ expositionez intendo psequi que ratio
mibi videtur τ eam psequitur Ra.Sa.videlicet q in
e describit signũ liberatiõis a deo facte tpe Ezechie
:quia rex assyriorũ cum magno exercitu venit cõtra

a ¶ veniẽte assyrio i illis supat' :i emanuel libera
bert' psentia. ¶ vñ derelinquet terra ab his regib⁹
duorũ regũ suorũ. Adducet domi a
nus super te τ super populũ tu/
¶ tribulatiõis et captiuitatis.
um:τ super domũ patris tui di/ b
¶ tam mali.
es qui nõ venerunt a diebus se/ c
a ¶ Nabuchodonosor cũ quo venerũt medi:et
pse:τ egypti et chaldei.
parationis ephraim a iuda cũ rẽ d
ge assyriorũ. Et erit i die illa:sibi/ e f
a ¶ inspirabit.
a labit dominus musce q̃ ẽ in ex/ g h
a ¶ nili. b ¶ assyrijs vel chaldeis nimiũ feroci
bus:et iaculis potentibus.
tremo fluminum egypti: τ api q̃ i
a ¶ metaphoram psequitur.in huiusmodi eni lo
cis musce apesq̃ congregantur.
est in terra assur: et venient τ re/ k
¶ in terra tua.
quiescent omnes in torrẽtibus †
valliũ: τ in cauernis petrarũ τ
in omnibus frutetis: et i vniuer ‡
sis foraminib⁹. In die illa radet l m
a ¶ q: data est ei egypt⁹ p labore quo seruiũt do
mino apud tyrũ. b ¶ vl' cõducta alia littera.
b dominus in nouacula acuta in
a ¶ euphraten. ¶ id est.
his qui trãs flumẽ sunt: in rege n o
a ¶ vt nihil forte:nihil pulchrũ remaneat:s; effe
minat' homib⁹ imo ignomiosis mlierib⁹ cõpent.
assyriorum caput τ pilos pedũ: p q
a ¶ decorẽ et virtutẽ. b ¶ .i.cũ oia trãslata fue/
rint in chaldeã. ¶ tempore gratie.
c et barbã vniuersã. Et erit in die r s†

tui scilicz Joathan: de qua domo erit Ezechias filius
c ¶ Dies qui non venerunt τc. ista separatio fuit facta
re roboam:vt habet.iij.Reg.xij.τ a tpe illo vsq̃ ad t
chie nõ venerũt dies ita terribiles τ cõsolabiles diuer
spectibus:sicut venerũt tempore Ezechie quando sen
rib venit vltimo ad destruendũ
gnũ.ideo subditur: d ¶ Cum r
syriorũ.qm̃ in aduentu eius ad
salem fuerunt illi dies ratione e
midinis exercitus:τ pro rapsaci
phemationibus fuerunt terrib
tristabiles:sed ratione miraculo
rationis fuerunt consolabiles.
e ¶ Et erit. Hic describitur factũ
tes in speciali.τ primo q̃tum ad
tum exercitus.secundo q̃tum a
sionem ipsius.ibi: In die illa ra
tio q̃tum ad pulsionem victus
chie τ populi eius.ibi: Et erit.
primũ dicitur: f ¶ In die illa.
tẽpore illo. quia congregatio ta
ercitus non potuit fieri vno die.
g ¶ Sibilabit dñs.id est inspira
luntatem veniendi contra Ezec
h ¶ Musce que est τc.per muscã
ligitur hic populus egypti:qui
gna turba venit cũ sennacherib
Ezechiam vt dicunt aliqui: sed
detur falsum:quia rapsaces tũc
terrere Ezechiã τ populum eius
iiij.Reg.xviij. In quo cõfidis v
as rebellare.an speras in bacul
dineo atq̃ confracto egypto: h
non dixisset si populus egypti e
ercitu cũ sennacherib cõtra Ezec
τ ideo alij exponunt de rege eg
alio tpe venit contra iudeam .s.
re ioachaz filij Josie quẽ vinxit
fuit terre centũ talenta argenti:τ
tũ auri.iiij.Reg.xxiij.Sed vide
bi q melius potest exponi de p
libye:qui erat subiectus regi ass
τ ideo venit ad eius exercitũ. v
dicitur hic: Sibilabit dominus
que est in egypto: sed que est in
mo fluminum egypti. Et vocat
populus musca ad designandu
nit cũ magna turba sicut musce
tur autem hic fluminum egypti:
egypto raro pluit:sed terra irrigatur per irrigationem
ad hoc ab incolis per multos diuiditur riuos: vt ha
Deut.xj. i ¶ Et api que est in terra assur. Vocatur ill
lus assyriorum apis:non a dulcedine mellis: sed ab a
quia ille populus pupugit alias natiões in circuitu ea
sequendo: vt habetur.iiij.Reg.xviij.
k ¶ Et venient et requiescent omnes in torrẽtibus τc
hoc designatur q essent occupaturi τ deuastaturi omn
ca regni iude.sicut factũ fuit tẽpore Ezechie excepta bi
lem quam sennacherib non cepit deo exercitu; eius pe
te. l ¶ In die illa. Hic consequenter describitur ista p
sio:quia dominus misit angelum et percussit in castris
riorum.clxxxv.milia:ita q corpora redacta fuerunt in
res intactis vestibus τ armis.quo viso rex sennacheri

ezechias resistere non potuit via humana. ꝛ ideo eo/ ꝛ diuino iudicio in terra sua gladio filiorum suorum

Encomium

Somni Christopho=
ro Hegēdorffino au=
thore.

CELEBERRIMO DOMINO DOCtori Medicinæ Henrico Auerpachio/Christophorus Hegendorffin⁹ se cōmendat.

ETiam atq̧ etiā mirabere / Doctor p̄stantissime/ cur nam in res tam viles tātum opere ponam? & doctissimis quibusq̧ viris eas nuncupare soleam Audiat igit̄ tua pręstātia/quid me moueat. Ego

Cur ī rebus vilibus operam ponat

cum pestis Lipsiam nostram longe lateq̧ depopularet̄/ non poteram aliis rebus/calamitosam temporis angustiam solari q̄ si ī reb⁹ tam nullius momenti laborem insumerem. Id quod in Ebrietatis / & sobrietatis Encomiis vtcunq̧ potui/prestiti. Et iam in Somni Encomio non leni/vt dicit̄/brachio tractare cœpi. iocum quęrere volumus/stilum exercere volumus/& si non oīa Epitecti Lucernā olere videntur/pręcipitantiæ nostræ ascribatur necessum est. Nolumus enim in his rebus diu discruciari.noluimus in istis rebus formandis / reformandisq̧ Nouennii Horatiani meminisse. Manum de tabula tollere volum⁹. Et vt vt res ipsa sit/consilium fuit nullū diē absq̧ linea/vt fertur/transigere. Porro q̄ doctis eas nugas dedicare ausus sum. Hoc me maxime mouit q̄ non ignorabam summā eruditionem fere cū summa humanitate cōiunctam esse. Id quod in te omniū maxime elucet. Tu enim vt doctissimus es. Ita profecto humanissim⁹ & dici & esse cupis. Id Huttenus vir incōparabilis literis suis mellitissimus pleno/vt fertur/ore prędicat Et q̄ttidiana tua in homines cuiuscunq̧ notæ. Humanitas arguit/hac ego adductus. Hoc somni Encomium tibi dedicare ausum sum. Suscipe igitur/Doctor pręstantissimæ quicquid est laboris/donec & maiora / & præstantiora domi apparare possim⁹. Vale fauster /vnicum p̄sidium meum.

Epitecti Lucerna

Nouennius Horatianus.

Huttenus. Prouerbium.

Encomiũ Somni Christopho
ro Hegendorffino Authore.

Somnus loquitur.

QVis quæſo non cũ maximo cachinno ebrie-
tatis Encomium legere poſſit ? quo velu-
ti Peleus in machera ſibi placet. Ita ſe omibꝰ
prçſtare clamitat/vt reliqua omnia. non niſi
Atomi Epicurei eſſe videanť. Nihil ſtulticia erit/ſi Ebrie Syneſiũ
tatis Encomium quis audierit. Nihil erit Caluitij laus ſi ĩtelligit,
quis bullatas ebrietatis nugas legerit. Me ſomnũ ſiue grç
ce appellare me mauis υπνον nihil plane cõmoditatis ho
minibꝰ adferre ebrietas putarint, cũ ego ſolꝰ ſim qui om
niũ iras, tumultꝰ, curas cõponam. Id qđ ſi nõ me audire
grauamini paucꝫ συν μουσαισ/enarrare conabor. Prĩci
pio quibꝰ ego parentibꝰ prognatꝰ ſim referam /quãdo
quidem plurimum refert. Vbi quis primos vagitꝰ ædat
Natus ſum itaq; nocte patre / & lethe matre parentibus
vel multo nobiliſſimis. Neq; a fletu/vt quidam ait / vitæ Parẽtes
meç limẽ ĩgreſſus ſũ/ſed ſtatim cũ riſu mřis colla amplex ſomni.
us. Sorores quoq; vel multo formoſiſſimus nactus/ ſen
ſuum ſcilicet αναλυσιν φαντασιαν και οναρ Quibus pa-
rentibus prodierim, & quas ſorores mihi aſſeram / dixi. Sorores
Iam mearũ cõmoditatũ theſauros effundam Prĩcipio qs ſomni.
ignorat Irã rem eſſe tam abominandã vt μηδεν υγιεσ, i. Prouer
nihil ſani mens cogitare poſſit, quando irarũ fluctibus in bium.
arſerit, Vides eñ vt iratĩ tremulæ ſint manꝰ, Pallore ſuf
fuſa facies, oculi ardentes, επεα πτερεοντα vt Homerꝰ Home-
ait/Animꝰ nulla in parte ſibi conſtans / ſed Euripi more rus Ilia:
ineſtuans/ Vnde & Homerus licet cecus cognouit ab Euripꝰ,
Ate dea quadã, Iram in hominũ pectora ſubuehi/ quã p̃ Atę
velocibꝰ pedibꝰ eſſe fingit/& litan pedibus admodũ te-
ſtudineis. Nẽpe q; offenſe admodũ facile ꝯtrahantur, &
non ſine maximo negocio cõponi poſſunt. Ira furor bre
uis eſt. Nempe q totã rationẽ occecat/vt nõ raro ea ad-
mittamꝰ/q̃ per omẽ çuum/animũ excrucíant/mordẽtq; Hiſto-
Vñ quidã/iuſſit /Auguſtũ, ſi qñ bili efferueſceret/ litera ria.

rum numeꝶ a capite/ vt dicit/ad calcem repeteret / quo
impotens animi furor resideret. Et Phōrum omniū con
siliū est,ne ira inflammati, rerū ipsarū auspicia capiam⁹.

Prouerbium

O mīa Mandrabuli more successura, si ira tumid⁹ quip-
piam attentaris. Audistis, opinor, ꝙ tetra res ira sit, ꝙ
plerūq; plusq̄ malorū lernam effundat. Num putatis me
diocre illud esse, quod ineffrenatā animi iram frenare pos

Somn⁹ iram domat

sit. Ast ego somn⁹ solus possum aīm irarū fluctib⁹ inun
dantē / sedare. Vt vt em̄ vesperi ira/precordia occupa-
rit, mane ad penitentiā reuocāt sese, Mane sibi ipsi displi

Prouerbium.

cēt ꝙ ita animū iræ permiserit. Audite, obsecro, audite q̄
plusq̄ Ogygion malū ego somn⁹ arcere possum. Sed pa

Tumultū somn⁹ sedat

rum hoc sit nisi & longe maiora cōmoda mortalibus ad
ferre soleā. Tumultus ꝙ sit res noxia / vel ceco apparet.
Hic em̄ amiciciæ tesseram frangere solet. Ad summā in-
uidiam adducere, amicissimos quosq; inter sese cōmitte
re. At rursum ego summa iuidia, ęstuātes, summo odio

Syncretismus

tumultuantes/in syncretismū adducere soleo. Nonne au
diuistis plerosq; vesperi inter se summo odio certasse, sū-
ma iuidia exarsisse, summis cōuitijs tumultuatos esse, &
mane amicitiā violatam reintegrare, vnde hæc om̄ia nisi

Pythagore symbolum

per me somnū fiūt? Accedit huc ꝙ Pythagoras ille sami⁹
qui primus oīm philosophiā symboloꝶ inuolucris tra-
didit diligenter admonebat μη καρδιαν εσθιομεν. i. ne cor
edam⁹, hoc est ne anim⁹ merore & cura distorqueretur,
sed iram omnē expueret. At hoc solū prestat somn⁹ vt vt
enim per totū diem plus mille curis anim⁹ distorsus est /

Quid cure faciant

somno curæ om̄es anīo cędunt, Oīa candida, om̄ia meli
ore numeranda lapillo vident. Curæ philosohoꝶ quo-
rundam sentētia homīs mortē accelerare solent. Tūc em̄

Hoīes poliocrotaphoi

frigescit in ore lepos/squallescit vult⁹, frons rugis corru
gatur, capillamento occiput priuari solet. Vn̄ & Home
rus πο λνοκραταφονσ homines appellat ꝙ in anterio-
re homis parte caluitium ꝯtrahere soleāt. Vnde aūt hoc ?

Endymion.

curt nimiꝶ naturalē illū calorē exhaurietib⁹ Huic rei ego
somnus solū remedium fero. Nempe ꝙ mens oppressa

Epimenides

somno, omnium curaꝶ obliuiscit. Vn̄ laudandus Endy
mion q in mōte quodā obdormiuit, nec adhuc experre-

ctus ante exactos annos quadraginta septẽ. Vnde & il-
le Phaona quendã agebat. Nõ squallida facies/nõ barba
ꝓpendula/non capillamentũ in occipite defluxũ/senium
accelerabat. O ꝙ̃ sum res salutaris / qua iuuenta viridis
seruatur amissa recuperatur. Memnonis alma parens/vt
Martialis ait, nescio quo succo amissam iuuentam Thito Succus
no ꝓrogabat. Tũ olim nescio quis artẽ quandam ꝓfite- quo iu-
bat̃ qua fugacem iuuentã remorare quis posset/ elapsam uenta ꝓ-
reuocare. Cum ego hoc solus possim. Vñ & virguncu- rogat̃.
lę tenellæ subinde dicere solent sese velle in medios dor-
mire dies quo frontẽ explicare possint, & genas colore
quodã idalio venustare. Nec est ꝙ plerisq; dicũt Lipsen- Puellæ
ses puellas ꝓpterea facie esse suppallida, ꝙ plus æquo sõ- Lipsẽses
no indulgeãt. Quin potiꝰ hoc laudi vertendũ est ꝙ som cur som
no sese ad satietatẽ vsq; expleãt / quo ꝑ totũ diem frontẽ no idul-
explicare possint, & hylari vultu, amantũ insaniæ palpũ geant.
obtrudere. Vnde & quidã olim me vocãs, lusit. Et quo-
niã nulla venit. Tu mihi somne veni. Et alibi, somne qes
rerum, placidissime fore deorũ. Pax animi, quẽ cura fu-
git. Audite celeberrimũ meũ elogiũ, quo vel vltra pen-
sum laudes duraturæ sunt. Quid vero hoc? Nempe ꝙ Ouidiꝰ
placidissimꝰ esse deorũ dicor. Non vnq; Iupiter, Neptũ
nus, Vertumnꝰ, placidissimꝰ appellat̃. Iupiter οψιβρε-
μετησ appellatur, Vertumnus μεταβολοσ Ego solꝰ pla-
cidissimus vocor. Vñ nõ obscure liquet me oẽs deos
longo interuallo ꝑcurrere. Et oẽs deos me vnũ q̃si pe Somnꝰ
culiarẽ quendã deum venerari. Nec mltũ moror ꝙ nõ omnibꝰ
edem aliquã magnificã /vel statuas quasdã in nostri me- gratus
moria hoĩes extruxerũt. Sat est vniuersum mundũ tem-
plum esse. vel multo spaciosissimũ. Quid ꝙ dij ολυμπια
εχοντεσ meo beneficio carere nõ possunt. Et homines Home-
επιχθονιοι sat scio, ante tempꝰ morte caderẽt /nisi subin rus.
de somno curas lenirent. Adde ꝙ ebrietas dea in suas lau
des plus æquo ꝓfusa, me nescio quo pacto a laudũ com
municatiõe exclusit. Nempe ꝙ ego caput & Cerere &
Baccho distentũ, exonerare soleam, & mane ad solitas
operas vocare. O ꝙ̃ alioqui tpe antelucano in angulis
desidentes /ventrẽ inter aures dolere q̃rerent̃, nisi villũ

pauculis horis obdormissent. En bñficio meo fit ꝙ po-
stero die laboribus obeundis sufficiant. Quid ꝙ vbi q̄-
so iactabunda illa ebrietas locum aliquē ex literis sacris ꝓ
ferre potest/quo Christ⁹ ꝑcipiat ebrietatis studiū ample-
ctamur, cū de me elogiū legat̄. Q̄ñ em̄ saluator gen⁹ hu
Saluatoris ꝟba ex euangelio. manū ex Pharaonis captiuitate in terrā sanctā vindicatu
rus esset. Et discipuli turbida mente, iudeorū aduentum
prestolarent̄. Deus ipse patrem orans, & ad discipl'os pe
dem referēs. Dormite inqt & requiescite. Cur vero ita?
Erant em̄ oculi eorū grauati. Audin ꝙ egregio elogio
iussit vt somnum caperent, ne oculi subinde in somnū co
euntes, sopore vincerent̄. Sed hoc nihil sit forsitan. Num
vero paruus mearum laudum cumulus est, ꝙ soror mea
ονειρος dulcē quandā spem miseris inijciat. Nonne enim
audiuistis ꝙ pauperes quidam & vel lybetride nudiores
Prouerbium. Fortūatis quibusdā somnijs diuexati sunt. Cum em̄ al io
qui plusꝗ Diogenes agerent. In somno tamē Cresos &
Crassos sibi esse videbantur, Vñ ille apud Lucianū My-
cillu⁹ egregię fortunat⁹ in somno visus est, & plusꝗ Pa
Mycill⁹ lucianius ctoli opes sese habere putabat/experrect⁹ nec obulū ha
bebat/ Vnde restim emeret. Sed dulci tñ illa spe fortuna
tissimus sibi videbat̄, vt q nec cum Persarū regibus sortē
suam cōmutatur⁹ esset. Tum etiā audis homīes quosdā
Alioqui rerū familiariū egestissimos aureis somnijs affli
ctum fortune casum consolari. Et si quem alioqui fortu
na atrum pinxit, somniū certe albū reddere, Iniecto tan
tarū opum apparatu/cōsueuit. Cur aūt hæc omia? Nem
Prouerbium Aristophanes i Pluto pe vt miser si per diem forsitan plusꝗ mille curis animo se
se distorserit, in somno saltem miseram suam fortunam
leuare possit. Tum experrectus nō quicꝗ discruciatur,
etiam si spe sua frustret̄, clamitans & Mandroni ficulnā
nauem fuisse. aliorū scilicet collatione paupertatis malū
veluti clauo quodā tollens. Quis igit̄ non videt quan
In sōno cōplexionis natura indagāus tū bonorū agmen soror mea ονειρος producat και ταυτα
Δη μεν ταυτα. Nunc quid hoc est ꝙ medici astruūt in
somno non raro quempiam sue constitutionis naturam
explorare. Si enim crebro occurset quo pacto vulcan⁹
longe lateqꝫ domos dissipet. Sanguineū vel Melancho-

licũ dicũt. Sin vero recurset quo modo preceps in aquã demergaris, Colericũ esse dicunt, q̄ꝗ aniculę stolide au guria inde capere solent. astruere em̄ consueuerunt, ꝙ si cuipiam in sommo recurset quo pacto videat pisciculos in æquore subsilientes. Iram postero die portẽdere. Et si in somno recurrat, quo modo parentes in Charõtis cym bũ pedẽ habeant, πανολεθριαν quandã successuram. Et sic deinceps. Vide igitur quantũ hoc sit cõmodũ, ex quo augurij ratiões nascunt̃. sit paruũ hoc nisi & natura pleraſq; & herbulas, & legumina ꝑduxerit quæ me somnũ inuitare solent. Quemadmodũ papauer illud Letheum quod haustũ mirũ est q̄ꝗ oculos in somnũ deijciat. Vñ & nutrices si qñ pueros habent perpetuo garritu occlamantes, papauere in somnũ pelliciunt. Alioqui vt vt ad Rauim clamitent, hylam, vt dicit̃, inclamare vident̃, nisi papauere somnũ ꝓuocent. Et potiões pleræq; dulciores in somnum oculos allicere solent. Vnde Medici / si quando febricitantes, somnũ capere non possunt, letale esse dicunt, remis velisq; / vt dicit̃ / laborantes quoq̃ mõ febricitãs in somnũ adducat̃. Cum primũ in somnum lu mina inclinarit. Iam om̃ia in portu esse dicunt. O quis po test enarrare hoc nostrũ cõmodum, quo non raro mor bos ipsos ꝓpulsam⁹. quandoquidẽ si quando morbo ali qui cõflictant̃, exquirere solẽt, an somnũ capiant, quod si audiunt. Nemo nõ auspicacissima quæq; augurat̃. Au distis qualis sim deus / q̃ longe lateq; beneficia mea ad ho mines emanent. Perirent homĩes perirent nisi alterna re quie / lassitudinẽ mẽbrorũ releuarẽt. Vnde non perperã qdã scripsit. Attenuant aũt iuuenũ vigilatæ corpora noctes. Ego aũt somnus membra, extrema lassitudine marcescentia, refocillo quo pristinis laborib⁹ sufficiant. Ade ꝙ faciuntibus iter vnicũ solatiũ sum, Ille em̄ dum per totum diem sursum deorsumq; cursitantes extrema defatigarint lassatione sese defatigarint, cum primũ somno sese dederint, exhaustus in pedibus vigor redit, vt postero die tan ta alacritate iter ĩgrediunt̃ q̄ꝗ reliquis diebus ingressi sũt En quid somn⁹ possit? Accedit huc ꝙ nõ raro si quando vesperi consilia nobis agitanda sunt, nihil certi astrui

Quid pisciculi occursã tes sõno

papauer soporiferum.

Pueri vociferã tes.

Somn⁹ morbos arcet.

Ouidi⁹

Somn⁹ peregrinantib⁹ gratus.

In somno cõsilia agitã tur.

mus, nihil sancim⁹, sup hac re/dicim⁹/ indormiã. Quasi somnus ipse rerũ gerendarũ consilia subministret. Vsq; adeo nihil rerum molimur/nisi somno nos μεχρι κορου expleuerim⁹. Et si quando mun⁹ a nobis rogat, sup hac re/dicimus /somnũ capiã/quicquid mane nobis arriserit non inuitus faciam, dandum est somno otium. Audistis opinor, quanta bonorũ Myrmetia ego somnus adferam iram sedo, tumultus compono/iuuentam progo, curas lenio/hominibus vires subministro Augurij capiẽdi rationem suggero, consiliorũ vnicus sum excogitator/omnibus gratus, omĩbus deus charus. Quis igitur nõ me vt deum amplectet, amet, exosculetur. diximus,

Epilogus.

τελοσ.

Endymion somnum alloquit

Somne veni, venias placidissime somne deorum.
Somne veni claudens lumina, somne veni
Somne vero placida releuas qui membra quiete
Iurgia deponens omnia, Somne veni
Somne veni, reparãs delassula membra grabato
Qui pellis curas/tu mihi somne veni.
Somne veni capitis magnum releuacq; dolorem
Vnica pax animi, tu mihi Somne veni
Somne veni, curas abigens, & omĩa tollens
Qui mihi spem prebes, tu mihi somne veni
Somne veni das qui quas Herm⁹ turbidus auro
Fundit opes, semper tu mihi somne veni
Somne veni qui das quo Cresum iactitet ipsum
Pauper/ & extollat cornua, somne veni
Somne veni cupiunt, animantia cuncta quietem
Te sine nil durat, tu mihi somne veni
Somne veni: gratus callem carpentibus adsis
Te cupiunt omnes, tu mihi somne veni.
Tu mihi somne veni, venias tu somnule nobis
Te sine nil firmũ, tu mihi somne veni.
τελοσ.

Prudētissimo viro Vuolffgan

go Heynick iuriū Baccalaureo formato & Illu
strissimi Principis Georgij a secret.
Christophorus Hegen-
dorffin⁹ se cōmendat.

EGo ꝗad vixi / Vuolffgāge mi doctiss: semꝑ ita vitam meā cōparaui vt ꝙ plurimorū amiciciā mihi parare. Qꝫ ꝙ Plutarchus πολυφιλιαν incōstātem esse dicit. Vt em̄ / inquit / aqua si in plures riuulos effluat / nō diu pleno alueo exundare pōt. sic amicicia in plures diuisa haud vnꝙ stabilis esse pōt. Ego tn̄ Plutarchi p̄cepto non obtemperans πολυφιλιαν hacten⁹ non infrugiferam expertus sum. Inter amicos aūt om̄es Tu κοριφαιοσ esse soles vt qui mihi semꝑ ex animo deditus fuisti. & non raro si quando Critici ꝗdam Momi erudiciunculę meę censurā agebant Pauli dicitꝫ ceu Herculea claua retundere illis obstare solitus fuisti / Inqt em̄ Paul⁹ / q aliū iudicat / seipsū ꝯdēnet necessū est. Et pulcherrima Philippi regis Macedonis respōsione eorū insaniam retundere consueueras. Philipp⁹ em̄ ille cū audiuisset Macedones Olynthum euertisse / fertur respondisse. Nō perinde facile extrui posse atꝗ diruta esset. Sic & tu vere dicere solebas aliena rep̄hēdere vel ignauissimo licere. verū p̄stantiora reddere doctissimis tātū ꝯcessū eē At si iam mecum esses / nescires quibus incantamētis ora serpentiū in morem, trisulca coarctare posses, ne linguæ veneno obsibilarent. Ego tamē Vlissem imitatus aures cera obduro aduersus eos incantatores ne animū meū fascinant. Et spero plus acturū ꝙ si venenū in venenum euomerē. Amicorū si opera vtendū esset / & ego amicorum turba stipatus esse possem, quas scio, plusꝗ Thesea fide mihi deuinctos. Inter hos est Philipp⁹ Nouenianus iuuenis in vtraꝗ lingua ex æquo desudās. In carmīe & acut⁹ & facilis / hic mecū plurima passus est / Hunc nulla calamitas / null⁹ αλαζωνων insultus a me repellere potuit.

Plutarchus

Egregium Philippi responsū.

Philippus Nouenian⁹

Melchior Clarius

Eſt & Melchior Clariꝰ iuuenis citra oſtentationē docꝰ
In carmie alterū Ouidiū referre videt̄. Eſt & Georgius

Georgius rhau

Rhau iuuenis/ neſcio doctior an hūanior. in Muſica cer
te μουσικοτατοσ Hic Enchiridia de vtriuſq; Muſice rōne
edidit/ ipſiſſima dices & plane γνησιοτατα / ſi in manum
ſumpſeris. Erat & quondā Ioānes Summerius iuuenis

Ioannes Sūmerius

in literis bonis/opere infatigabilis. huiꝰ mors ita me af
flixit vt haud ſciam. an vnq̄ mors alicuius grauius / aīm
exulcerauerit. Lubenter hic mecū erat/& ego multꝰ cū
eo/patriæ ſuæ/ſat ſcio/non mediocre decus adiunxiſſet
ſi in vita durare licuiſſet. Sed quid nō inuida mors agit?
Nobis ille peſte prereptꝰ eſt. Deꝰ det in eternū ſanctoꝝ
collegiū aſcriptꝰ αγηρασωσ viuat. Eſt & Ioannes Teuber

Ioannes Teuber

leucandrus ingenij verſatilis & in lr̄is lr̄atis ſtudij adamā
tini/q/ ſat ſcio mō viuat/in virū non poſtremæ notę eua
der. Eſt & Ioannes Gallicuꝰ homo in cōponendis can
tilenis ingenio fecundiſſimo. Tam enim velut ασπαρτα

Gallicullus

και ανηροτα oīa illa obtingunt/quecūq; aīo cōcepit.

Sebaldꝰ Roſenpachius

Eſt & Sebaldus Roſenpachius Grymnitiꝰ ingenio vel
multo feſtiuiſſimo/cuius quottidianus congreſſus non
poteſt mihi non iocundiſſimus eſſe. Et ne omnes recen
ſeam. Hij certe ceu Theſei quidam me adiutare poſſent
ſi acrius pugna ineunda ſit. Sed tuo ꝯſilio/ Vuolffgange
mi prudentiſſime/obtemperabo/vincā ſcz in bono ma
lum/& ſic carbones ſupra aduerſariorū capita congerā/
Hæc autē ſcripſimus vt videres quibus cum mihi ratio
ſit / & quantis ſubinde turbinibꝰ nauis mea collidatur /
Tu vale & Chriſtophorū aduerſum balatronū inſultū/
vt ſoles/ defende.

τελοσ

Lipſiæ ex ædibus Valentini Schumanni
Anno domini Milleſimo quingente
ſimo vndeuigeſimo.

videt autem hic dicendum. ¶ Pro quo attendendum est q prima parte recitandum q aliqui doctores catholici ea

ecclesias resistere non potuit via humana. ⁊ ideo co-

⁊ diuino iudicio in terra sua gladio filiorum suorum is

c1922

deserto contra deū murmurando: quasi cognoscete
ꝛibus generatū. a ¶ Interpꝛetes. Quasi inter p/
es.s.pacē ferētes.

¶ Ca. XLIIII

Et nunc audi. Primos fideles de iudeis aliȷs obdura
is cū quodā priuilegio noīs ⁊ dignitate honoꝛis: allo
oꝝ scȝ choꝝ. audi iacob serue
israel quē elegi. pma seruitꝰ.
tio. c ¶ Ab vtero. In quo
lantā arripuisti: vel in princi
e manus ꝑsecutoꝝ euasisti. Et
c. Israel ƀm hebꝛaicā verita/
us vel rectissimus. Or aūt vir
deū dicitur: nō a ꝓprietate sed
ocis habet. ☞ Effundaȝ

...ico. de lyra

diuino ꝓmisso: sȝ qꝛ ibi tenui
sicut ⁊ aliȷ doctores catholi/
ime qꝛ ibidem ꝑmittit. Cre/
aam deo: ⁊ reputatū est ei ad
deo melius dicit ꝙ iste pater
intelligitur adā: de quo certū
cauit trāsgrediēdo dei māda
iȷ. ⁊ quia peccatuȝ eius trāsit
ros. nō sic aūt peccata alioꝝ
ideo fit hic specialis mentio
eccato. a ¶ Et interꝑtes tui
s ⁊ aaron: qui verba domini
t ad ppl'm: ⁊ ecōuerso ꝟba po
eū. b ¶ Preuaricati sunt i
n in fabricatiōe vituli. Exo. x/
erqȝ simul ad aquas cōtradi·
Nu. xx. c ¶ Et cōtaminaui. i. contaminatos ostēdi.
ncipes sanctos. s. dauid in adulterio bethsabee ⁊ ho/
rie: ⁊ ezechiā in elatione: qn̄ nunciȷ regis babylonis
d eū missi. iiȷ. Reg. xx. e ¶ Dedi ad internitionē ia/
ges assyrioꝝ ⁊ babylonis: vt patet ex supꝛadictis: ⁊ h̄
ccata populi ⁊ principū. f ¶ Et israel in blasphemi/
oc eñ ꝙ deus israel nō liberauerat suū ppl'm. gentiles
ū ipotentē. Aliqui etiā de populo israel in patientia
ūpebāt in blasphemiā dei.
. xliiȷ. vbi dꝛ in postil. Primus. i. ipe deꝰ.

...ditio. j.

Sicut apostoli fuerūt veri testes xp̄i ꝓ/
ut allegat in postilla: ꝑ illud qꝺ dicitur
ritis mihi testes in hierl'm: sic ⁊ potius xp̄s testis dei
n̄ de xp̄o ad l'ram dicit: Ecce testē gētiū dedi eū. ⁊ in
. Ego ad hoc veni in mūdū ⁊c. vnde qꝺ dicit hic: Et
eꝰ quē elegi. s. erit testis meus. intelligendū est ꝓprie
am de christo.
dem capitulo vbi dicitur in postilla: Consequenter
ditur. cū dicitur: Pater tuus.

...ditio. ij.

Quod aūt dicit hic: Pater tuus pri/
mus peccauit. recte exponitur de adaȝ
ostilla ꝓut verba plane sonāt. Adā enī fuit primꝰ pa/
icit ⁊ peccauit: Geñ. iiȷ. sed qꝺ sequit: Et interꝑtes tui
i sūt in me. nō bñ exponit de moyse ⁊ aaron. tuȝ quia
aaron ꝓphete dñi dicunt nō interꝑtes. gratia enim
di distinguit a gr̄a interꝑtādi: vt ptȝ ꝑ apl'm. j. Coꝝ.
qꝛ licet moyses ⁊ aaron peccassēt: nūqȝ tn̄ ꝑuaricati di
se in deū. ꝑuaricari enī addit sup rōnē peccādi: sic ꝙ
i impoꝛtat trāsgressionē legis ꝑ aliȷs: vt habet in ca/
: qꝺ nō potest dici de moyse: cuius peccatū ad aquam
ionis nō fuit ita graue vt ostēsū est in additiōe. Nu.

a ¶ moyses et aaron: ad aquas cōtradictiōis: q
mediȷ sunt inter me et te.
a peccauit: et interpꝛētes tui ꝑua/ a b
a ¶ contaminari ꝑmisi ne intrarent terrā pꝛo/
missionis.
ricati sunt in me. Et ꝯtāminaui c
a ¶ moysen et aaron. b ¶ ne quis itraret in ter
ram ꝓmissionis ꝑter Iosue et Caleb.
ꝑncipēs sctōs: dedi ad intērni/ d e
a ¶ quoꝝ coꝛpoꝛa ꝓstrata sūt in deserto.
tionē iācob: et israel in blasphe/ f
b miam. ¶ Ca. XLIIII
a ¶ mādata mea.
b ¶ fidel': qꝛ infidel' israel nō vult.
c Et nunc aūdi iācob ƀue g
¶ in pꝛedestinatiōe.
meꝰ: ⁊ isrl' quē elegi. Hec
in coꝛpe. ¶ in anima. ¶ anteqȝ esses
c dic dñs faciēs ⁊ foꝛmans te: ab
¶ crudelitatē coꝝ
vtero auxiliatoꝛ tuꝰ. Noli timer̄ h

habet: Et ꝓphanaui pn̄. san. ⁊ est sensus ꝙ ꝓpter p
ꝑncipes scti. s. patriarche ⁊ aliȷ iusti q̄ debuissent gau
uino cōsoꝛtio fuerūt a deo ꝓphanati: carētes diuia
ꝓphani. de pena aūt coꝛrespōdēte scdo pctō dicit: Et
interꝑtationē iacob. s. ꝑ romanos: q̄ exequētes vind
guinis xp̄i. q̄ ꝑ maliciā phari
effusus recipientiū ipm̄ sangu
se ⁊ filios suos. Ipsū iacob. i. p
eliticū. Ad internitionē dedi
cipes israel in blasphemiā: qꝛ
cōdēnati tanqȝ blasphemi dei
quēter aūt vt ostēdat ꝓpheta
q̄ datꝰ est ad internitionē: ⁊ isr
phemiā: distinguit a vero ia
ppl's fidelis: ⁊ a vero israel q̄
electus. ideo subdit in princip
ca. sequentis. Et nūc audi iac
meꝰ ⁊ israel quē elegi. q. d. tu i
ue meꝰ. s. ppl's fidelis: qꝛ infid
nō vult. vt in glo. Et isrl' quē e
destinādo. q. d. n̄ loquoꝛ iacob
in ꝑcedētibꝰ q̄ tm̄ ƀm carnē ia
tur: q̄ datꝰ est ad internitionē
eli q̄ in blasphemiā: sȝ iacob
⁊ israel quē elegi. Et huic sent
dat glo. ⁊ sequit: Hec dicit dñ
dicit quō iacob seruꝰ ⁊ isrl' ele
erāt saluādi. s. ꝑ aquā baptism
sioneȝ spūsscti. d. Effundā eni
sitientē ⁊c. Effundā spūm me
men tuū. exponatur totum sic
stilla.

Replica.

In ca. igit. xliiȷ. cum dꝛ: Vere t
eritis. et seruus meꝰ quē elegi.
dicit illud vltimū ad litterā ꝓpꝛie intelligi de xp̄o c
positionē postil. sed hoc videt periculosū: sicut ꝑicul
cere xp̄m ꝓpꝛie creaturā: quēadmodū arriꝰ q̄ ꝓpte
it: ⁊ eiꝰ diffusa sūt viscera. ita dicere xp̄m simplicit ⁊
uum cū sit filiꝰ ⁊ heres ꝑ deū: ad Gala. iiȷ. Naȝ ad
dicit accepisse foꝛmā serui. ex hoc nō debet dici seruu
sus in similitudinē ⁊ foꝛmā carnis peccati: nullo mō
ē peccatoꝛ. Et si aliqn̄ dꝛ seruꝰ: vt infra. xlix. hoc del
specificatiue. s. inqȝtū hō vl' ƀm similitudinē: sed ꝓp
bet concedi simpliciter seruus: sicut nec creatura nisi
plicatiōe specificatiue tēta. ¶ Io eodē ca. Burgen.
stil. ⁊c. qꝛ dicit moysen ⁊ aarō interꝑtes. Primo qꝛ f
re ꝓphete dñi: sed ex hoc nō bene infert: igit nō sūt i
Nā dñm iesū ꝓphetā oīm ꝓphetaꝝ euāgelista nō
dicere interꝑtē: qꝛ interꝑtabatur scripturas. Luc. v
obiȷcit Burgen. qꝛ hic dicunt ꝑuaricati qꝺ de moys
dici non pōt. Rn̄deo ꝙ aaron ꝑuaricatoꝛ fuit in fab
vituli: ⁊ vterqȝ ad aquas cōtradictionis: quoꝝ pecc
erunt grauia vt eoꝝ occasione terram ꝓmissionis i
ꝑmittebāt a deo: Nu. xx. nec Burgeñ. his motiuis i
solum impugnat postillatoꝛem: sed etiam sanctum T
cum postil. in hoc concoꝛdem.
g Et nunc audi. Superius Esaias indu ¶ Ca.
xit populū ad expectationē diuinoꝝ ꝓmissoꝝ
na potestate ⁊ eius charitate. hic facit illud
uina veritate: cuiꝰ est iplere ꝓmissa. Et diuidit i tres
pꝛimo declaratur diuina veritas ex impletione pꝛom
do ex defectione idoli. ibi: Hec dicit dominus rex. te
beratione populi ibi: Hec dicit dominus redemptoꝛ.